

Του Πέτρου Ι. Μηλιαράκη

Η λέξη Σοά, στα εβραϊκά, σημαίνει «**καταστροφή**» (στη λατινική *Shoa, Shoah*). Καθιερώθηκε δε ως «όρος» για να περιγράψει το **Ολοκαύτωμα** κατά των Εβραίων από τους Ναζί. Υπ' όψιν δε εξ αρχής, ότι από όλο τον πολιτισμένο κόσμο, η 27η Ιανουαρίου εκάστου έτους αφιερώνεται στα θύματα του Ολοκαυτώματος για να αποτίεται ο επιβαλλόμενος φόρος Τιμής και να εκπληρώνεται το καθήκον Μνήμης.

Υπ' όψιν επίσης, ότι για την Ελλάδα, η 27 Ιανουαρίου κάθε έτους, έχει καθιερωθεί ως «*Ημέρα Μνήμης των Ελλήνων Εβραίων μαρτύρων και ηρώων του Ολοκαυτώματος*», σύμφωνα με το Νόμο 3218 ΦΕΚ Α/12/27-1-04.

Ωστόσο, δεν αρκεί η 27η Ιανουαρίου εκάστου έτους, όπως άλλωστε απαιτεί και η εσωτερική έννομη τάξη, για να αφιερώνεται στη Μνήμη των θυμάτων του Ολοκαυτώματος, εάν το χρέος αυτό δεν συνδυάζεται με την αναγκαία καταφορά κατά της απαξίας και της φρίκης, που αφορούν στην ιδεολογία και στην πράξη του Ναζισμού. Με τούτα ως προδιάθεση υπ' όψιν τα εξής:

1) Με τον «όρο» **Ολοκαύτωμα** περιγράφεται τόσο ο θεωρητικός υποκινηθείς όσο και ο εν τοις πράγμασι υλοποιηθείς συστηματικός διωγμός και η γενοκτονία διαφόρων εθνικών, θρησκευτικών, κοινωνικών και πολιτικών ομάδων κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου από τη Ναζιστική Γερμανία και τους συνεργάτες της. Στα αρχικά δεδομένα που συνθέτουν το Ολοκαύτωμα, είναι το πογκρόμ της «Νύχτας των Κρυστάλλων» και το «Πρόγραμμα Ευθανασίας T-4», τα οποία οδήγησαν στη συνέχεια στα «Τάγματα θανάτου» και στα «Στρατόπεδα Εξόντωσης» τα οποία αποτέλεσαν μαζική και κεντρικώς οργανωμένη διαδικασία, για την πράγματι εξαφάνιση από προσώπου Γης, κάθε μέλους των κοινοτήτων που αποτελούσαν στόχο των Ναζί.

2) Ιστορικώς αδιαμφισβήτητο είναι ότι οι Εβραίοι της Ευρώπης ήταν τα κύρια θύματα του Ολοκαυτώματος. Η επιχείρηση δε αφορούσε την «Τελική Λύση του Εβραϊκού Ζητήματος». Ο αριθμός των θυμάτων του εβραϊκού πληθυσμού αφορά περί τα έξι εκατομμύρια! Πέρα όμως των Εβραίων, και άλλοι συνάνθρωποί μας που αφορούσαν περίπου 220.000 Ρομά και Σίντι (Αθίγγανους), θανατώθηκαν με φρικιαστικό τρόπο. Εξοντώθηκαν δε και άλλοι συνάνθρωποί μας, γιατί από τους Ναζί κρίθηκαν «φυλετικά κατώτεροι» ή άλλως «ανεπιθύμητοι». Η «εκκαθάριση» δε αυτή αφορούσε ακόμη και Σοβιετικούς στρατιώτες και αιχμαλώτους σε κατεχόμενες περιοχές, Εβραίους και μη. Στην «εκκαθάριση» αυτή συμπεριλαμβάνονταν διανοητικώς ασθενείς ή σωματικώς ανάπηροι, ομοφυλόφιλοι, Μάρτυρες του Ιεχωβά, Τέκτονες, Κομμουνιστές, Καθολικοί και Προτεστάντες...

3) Το Ολοκαύτωμα «δικαιολογήθηκε» από τους εγκληματίες ηθικούς αυτουργούς και φυσικούς αυτουργούς, στη βάση ότι: τα θύματά τους αφορούσαν «κατώτερα πλάσματα» ή «υπανθρώπους» κατώτερους σε βιολογικό επίπεδο (όπως π.χ. οι Σλάβοι), ενώ αυτοτελώς κατά το μέρος που αφορούσε στους Εβραίους, κρίθηκε ότι αποτελούσαν **άμεση απειλή** κατά της ανωτερότητας και της κυριαρχίας των Αρείων, και ως εκ τούτου (θα) έπρεπε κυριολεκτικώς φυσικώς και οικονομικώς να

εξοντωθούν!

4) Κατά συνέπεια στα προηγούμενα, και ειδικώς στο χώρο της οικονομίας, επιχειρήσεις που ανήκαν σε Εβραίους, έπρεπε να υποστούν: είτε μποϊκοτάζ είτε βανδαλισμούς, ενώ στο χώρο του πολιτισμού και των γραμμάτων έπρεπε (παραλλήλως) βιβλία Εβραίων να τεθούν στη δημόσια θέα της γέενας του πυρός. Άξιο δε επισημείωσης είναι ότι οι Εβραίοι απολύθηκαν από Δημόσιες Υπηρεσίες, και στερήθηκαν ακόμη και της ιθαγένειας-υπηκοότητάς τους. Πέραν δε παντός χαρακτηρισμού είναι και η απαγόρευση γάμου Εβραίου/Εβραίας με Γερμανίδα/Γερμανό πολίτη.

? ?????????? ??? ?????????? ??? ??????????

Η εγκληματική και απάνθρωπη ιδεολογία του ναζισμού δεν προέκυψε εκ του μηδενός. Είχε βάση ήδη από τις αρχές του 1900. Πιο συγκεκριμένα:

Το 1904, ο Άλφρεντ Πλετς ίδρυσε την *Γερμανική Εταιρία Ευγονικής*, ενώ ο ίδιος, το 1920 δημοσίευσε το έργο του: *Άδεια Καταστροφής της Ζωής που Δεν Αξίζει να Ζει*. Με το βιβλίο του αυτό, ο Άλφρεντ Πλετς επένδυσε στη δημιουργία «κινήματος», το οποίο αποτελούσε «παρέμβαση» και «συμβολή» ώθησης στην ανάπτυξη του λεγόμενου «Γερμανικού κινήματος της ευγονικής». Προς την κατεύθυνση αυτή επίκουρος ήταν και ο αναγνωρισμένος Ψυχίατρος Άλφρεντ Χόχε. Στους δύο προαναφερόμενους (Άλφρεντ Πλετς και Άλφρεντ Χόχε) οφείλεται κυρίως η «θεωρητική θεμελίωση» της ιδεολογίας του ναζισμού. Ιδεολογίας που δεν βράδυνε να αποκτήσει οπαδούς.

Οι εγκληματίες των SS και η θεωρία τους

1) Τούτων δοθέντων και αφής προέκυψε η εγκαθίδρυση φασιστικής και ναζιστικής κυβέρνησης στο Βερολίνο (1933), οπότεο Αδόλφος Χίτλερ ανέλαβε Καγκελάριος της Γερμανίας, εκατομμύρια Εβραίων υποβλήθηκαν από τη νέα αυτή «τάξη πραγμάτων» σε εξευτελισμούς, σε καταναγκαστικά έργα, σε απάνθρωπες διακρίσεις, σε βασανιστήρια και τελικώς σε θάνατο.

2) Τον Οκτώβριο του 1943, ο αρχηγός των SS Χάινριχ Χίμλερ, στο πλαίσιο της νέας αντίληψης των πραγμάτων, απευθύνθηκε σε ανώτατους αξιωματικούς, και καθόρισε την τακτική εξόντωσης σύμφωνα με τα «δόγματα» του ναζισμού και του φασισμού. Ο αδίστακτος αυτός εγκληματίας πολέμου (Χάινριχ Χίμλερ) διατύπωσε την άποψη εξόντωσης όχι μόνο των ανδρών Εβραίων και μη, που αποτελούσαν στόχο θανάτου, αλλά κατ' ουσίαν διέταξε την εξόντωση ακόμη γυναικών και παιδιών. Ο αρχηγός των SS διατύπωσε τη θέση ότι: πρέπει να εξοντωθούν ακόμη και τα παιδιά, γιατί θα ήταν εν δυνάμει εκδικητές στο μέλλον εναντίον των δικών τους παιδιών και των εγγονών. Έτσι, «δικαιολόγησε» την πολιτική του, πως: «Έπρεπε να παρθεί η δύσκολη απόφαση να εξαφανιστούν οι άνθρωποι αυτοί από το πρόσωπο της Γης».

Υπ' όψιν δε ότι και ο δεύτερος στην ιεραρχία των SS, ο περιβόητος Ραϊνχαρντ Οϊγκεν Τρισταν Χαϊντριχ, επιλεγόμενος και «Der Henker» (ο Δήμιος), ήταν

πρωτοστάτης της «τελικής λύσης», του σχεδίου για το «Εβραϊκό Ολοκαύτωμα». Αφορούσε δε «πρόσωπο» το οποίο, σύμφωνα με τις πηγές φοβόταν ακόμη και ο Χίτλερ!.. Ο «Δήμιος» αυτός έστειλε στο Άουσβιτς 7,5 εκατομμύρια ανθρώπους!..

Τα προαναφερόμενα ασφαλώς μας εισάγουν στη φρίκη του ναζισμού, για την οποία γίνεται λόγος αμέσως παρακάτω.

Η φρίκη

Ο προαναφερόμενος εγκληματίας πολέμου Χάινριχ Χίμλερ, με τα λεγόμενα του περί κατ' ουσίαν γενοκτονίας έδωσε μια παράμετρο της φρίκης. Η φρίκη βεβαίως εκδηλώθηκε με πολλούς τρόπους εσωφορικής σύλληψης. Η διαδικασία της εξόντωσης συνανθρώπων μας αφορούσε ακόμη και απόπειρα στείρωσης των ανδρών με χρήση των ακτίνων «Χ».

Στις σύγχρονες μελέτες του Ολοκαυτώματος, διατυπώνεται η θεωρία ότι το όλο εγχείρημα ήταν αποτέλεσμα **φονξιοναλισμού** (*fonctionnalisme, fonction, σημαίνει «λειτουργία»*) ή άλλως **ιντενσιοναλισμού** (*intentionalisme, intention, σημαίνει «πρόθεση»*). Οι όροι αυτοί εισήχθησαν για πρώτη φορά το 1981 σε ένα άρθρο του Μαρξιστή ιστορικού Τίμοθι Μείσον προκειμένου να περιγραφούν δυο διαφορετικές απόψεις για την προέλευση του Ολοκαυτώματος. Και οι δύο όμως απόψεις λειτουργούν σωρευτικώς. Η φρίκη του ναζισμού αφορούσε και πρόθεση και λειτουργία. Αυτή η πρόθεση και λειτουργία προκύπτει από ιστορικά δεδομένα.

Στο βιβλίο του «Ο πόλεμος της Ρωσίας», ο Βρετανός ιστορικός Ρίτσαρντ Όβερν περιγράφει τους τρόπους που επέλεξαν οι Ναζί για να δολοφονούν συνανθρώπους.

Σύμφωνα με τον Ρίτσαρντ Όβερν μετά την κατάκτηση της Λευκορωσίας, οι Ναζί επιδόθηκαν σε πειραματισμούς μαζικών δολοφονιών, επιλέγοντας ψυχικά ασθενείς από τα Ψυχιατρεία του Μίνσκ, καθιστώντας πειραματόζωα τους ατυχείς αυτούς συνανθρώπους μας. Εφαρμόστηκε δε η απάνθρωπη μέθοδος της δολοφονίας με όπλα. Οι φασίστες και Ναζί παρέτασαν τους ατυχείς αυτούς συνανθρώπους μας σε ευθεία γραμμή, έτσι ώστε να δολοφονηθούν με τη ριπή πολυβόλου όσο το δυνατόν περισσότεροι και σε συντομότερο χρόνο, με επιμέλεια όμως να μην καταναλωθούν πολλά πυρομαχικά.

Η διαδικασία αυτή αποδείχθηκε ότι δεν ήταν η προσδοκώμενη για τους απάνθρωπους εκτελεστές. Έτσι δοκιμάστηκε στη συνέχεια να δολοφονηθούν τα «πειραματόζωα» (ψυχικώς ασθενείς) με χρήση δυναμίτη! Και το αποτέλεσμα όμως αυτό δεν ήταν σύμφωνο με τις προσδοκίες των εκτελεστών, καθόσον πολλοί ήταν εκείνοι που ακρωτηριάστηκαν, χωρίς όμως να απολέσουν τη ζωή τους. Έτσι αποφασίστηκε από τον Οκτώβριου του 1941 να δημιουργηθούν οι «θάλαμοι αερίων». Τελικώς, μετά από τη χρήση διαφόρων μεθόδων που αφορούσαν στη χρήση αερίων θανάτου, χρησιμοποιήθηκε το μονοξείδιο του άνθρακα, που αφορά επιλογή μαζικής δολοφονίας, επίσης εσωφορικής σύλληψης. Ζητήματα όμως ανέκυψαν και ως προς τη διαχείριση της ταφής του μεγάλου αριθμού των πτωμάτων - θυμάτων του ναζισμού. Κρίθηκε δε ως πρόσφορη μέθοδος η αποτέφρωση των νεκρών. Όμως και αυτή η διαδικασία κρίθηκε ανέφικτη εφόσον θα

αφορούσε αποτέφρωση μεγάλης κλίμακας. Έτσι ανακαλύφθηκαν οι φούρνοι των Κρεματορίων.

Το σχέδιο για μαζικές δολοφονίες αποτελεί μια από τις μεγαλύτερες ντροπές της ανθρώπινης ιστορίας και αφορά στη φρίκη του φασισμού και του ναζισμού.

Η τοποθέτηση του ΠτΔ Προκόπη Παυλόπουλου

Ας επανέλθουμε όμως στα καθ' ημάς, σε σχέση με την ετήσια επέτειο **Μνήμης του Ολοκαυτώματος**.

Ο ΠτΔ Προκόπης Παυλόπουλος στις 27 Ιανουαρίου 2019, ομιλώντας στη Θεσσαλονίκη στην ετήσια τοπική εκδήλωση Μνήμης των θυμάτων, ορθοτομώντας το λόγο της αλήθειας έναντι του επικίνδυνου φαινομένου αναβίωσης του ναζισμού, **επανέλαβε για μια ακόμη φορά, ότι:** «Η Ευρώπη, που υπήρξε η μήτρα της μεγάλης πολιτισμικής παράδοσης του Ανθρωπισμού, έχει όλα τα εχέγγυα, εφόσον τα συνοδεύει και η αναγκαία φρόνηση, να γίνει πλανητικού βεληνεκούς δύναμη υπεράσπισης της Ειρήνης, της Αλληλεγγύης, της Δημοκρατίας και της Δικαιοσύνης, με έμφαση στον πυλώνα της κοινωνικής δικαιοσύνης» **και επεσήμανε την ανάγκη επαγρύπνησης, υποστηρίζοντας ότι δεν πρέπει:** «να παρασυρθούμε από μια αντίληψη ανώδυνου εφησυχασμού πως, δήθεν, ο κίνδυνος των νοσταλγών του ναζισμού ανήκει στο παρελθόν».

Επίσης ο ΠτΔ τόνισε ότι για την αποτροπή του ναζισμού: «οφείλουμε να εργασθούμε όλοι μας, τιμώντας εμπράκτως την ιερή μνήμη όλων των Εβραίων, Ελλήνων και μη, θυμάτων του Ολοκαυτώματος». **Άξιο δε επισήμανσης είναι πως ο ΠτΔ ανέφερε πως:** «υπολείμματα ελλοχεύουν» και «πρέπει να πάρουν την απάντηση που τους αρμόζει». **Η απάντηση δε αυτή σύμφωνα τον ρυθμιστή του πολιτεύματος είναι:** ο Ανθρωπισμός, η Δημοκρατία, η Ελευθερία, η αποτροπή της λιτότητας και των μεγάλων ανισοτήτων που οδηγούν στην περιθωριοποίηση και εξαθλίωση του ανθρώπου και «άρα στο κίνδυνο ρήξης του κοινωνικού ιστού, λόγω απουσίας ενός στιβαρού κοινωνικού κράτους δικαίου».

Ως κατακλείδα: το δημοκρατικό κεκτημένο

Η «ιδεολογία» για μαζικές δολοφονίες και απάνθρωπους εξευτελισμούς αποτελεί μια από τις μεγαλύτερες ντροπές της ανθρώπινης ιστορίας και αφορά στη φρίκη του φασισμού και του ναζισμού. Ανεξαρτήτως δε του ότι 5.025 Ναζί εγκληματίες έχουν καταδικασθεί σε αντίστοιχες δίκες, η ντροπή και η φρίκη στην ιστορία δεν μπορούν να διαγραφούν. Και τούτο γιατί η ντροπή και η φρίκη αποτελούν ιστορικά γεγονότα.

Η διεθνής και ειδικότερα η ευρωπαϊκή έννομη τάξη, μετά τη φρίκη του Ολοκαυτώματος και των συνεπειών του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, που πρωτίστως και κυρίως έπληξαν την Ευρώπη, ίδρυσαν νέο νομικό και πολιτικό πολιτισμό.

Το **Συμβούλιο της Ευρώπης με την ΕΣΔΑ** (βλ. άρθρα 1 έως και 11, 13, 14 και 17, σε συνδυασμό με ό,τι θεσπίζει το Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο) και η

Ευρωπαϊκή Ένωση, με τη Συνθήκη της Λισσαβόνας (βλ. άρθρα 2, 3, 6, 9, 10 και 11 ΣΕΕ), θέσπισαν πρόνοιες νέας τάξης πραγμάτων, που ενανθρωπίζουν τον άνθρωπο και υπερασπίζονται τη δημοκρατική αρχή.

Αλλά και ο Έλληνας μεταπολιτευτικός Συντακτικός Νομοθέτης θέσπισε πράγματι τις βάσεις της Ελληνικής Πολιτείας επί νέας τάξης πραγμάτων. Εγκαθίδρυσε το πολίτευμα της Προεδρευόμενης Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας και θεμέλιο του πολιτεύματος τη Λαϊκή Κυριαρχία. Στο σκληρό πυρήνα δε της συνταγματικής τάξης, ίδρυσε αυστηρούς κανόνες δικαίου που αφορούν στο σύγχρονο **δημοκρατικό κεκτημένο** της Ελληνικής Πολιτείας, που οφείλουμε όλοι να υπερασπιστούμε (βλ. κυρίως άρθρα 2 παρ. 1, 4 παρ. 1, 5 παρ. 1 και 3, και 13 παρ. 1).

Καθήκον όλων μας είναι να μην αναβιώσει ο φασισμός και ο ναζισμός. Και ασφαλώς θα κριθούμε γι' αυτό!

[Ο Πέτρος Ι. Μηλαράκης είναι νομικός και συγγραφέας. Δικηγορεύει στα Ανώτατα Ακυρωτικά Δικαστήρια της Ελλάδας και στα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια του Στρασβούργου και του Λουξεμβούργου ECHR και GC- EU].